

Opmærksomheden maa derfor nødvendigvis *samtidig rettes paa Provianthuset i hele sin Udstrækning*. Som det er det høje Ministerium tilstrækkelig bekendt, forestaar der jo Arkivet store Forøgelser, især fra Krigsministeriet og de særlige Vaaben- og Hærafdelinger; Marineministeriet har selv Arkiv i en Del af Provianthusets Stue, ligesom Indenrigsministeriet her har sit Matrikelarkiv; disse ville rimeligvis blive optagne i et Rigsarkiv. Endvidere har Kultusministeriet et stort Regnskabsarkiv paa et Loft i Ministeriebygningen, Postvæsenet et lignende foruden et andet paa Postgaarden, altsammen Ting, som man ønsker at aflevere, Udenrigsministeriet har sine Sager tilbage til 1750, hvad man rimeligvis neppe vil ønske at fastholde ret længe osv. Naar hertil kommer, at Opstillingen i de nuværende Lokaler er alt for sammenstuvet, vil det let ses, at en meget betydelig Udvidelse som den til hele Provianthuset ingenlunde vil være overdreven, men tværtimod bestemt udkræves, naar man tillige vil tænke paa den sandsynlige Tilvækst i den næste Menneskealder.

Hvad nu Bygningens Omdannelse til dette Brug angaar, da forekommer det mig ikke, at man her bindes til de samme Hensyn, som med Rette kunne gøres gældende ved det kongelige Bibliotek; indtil efter 1860 var jo Provianthuset en Pakhusbygning med 2 Rækker Luger ud fra Kornlofterne og lige saa fra flere Etager Kviste; det, der nu haves, er altsaa uden historisk Betydning med Undtagelse af selve de tykke Mure og Stueetagens smukke og stærke Hvelvinger. At disse sidste kunne og bør bevares, derom kan der ingen Tvivl være, der vil her som i Bibliotekets tilsvarende Etage kun være at træffe Forholdsregler til at modvirke Fugtigheden. Hvad derimod de øvre Etager angaar, tør jeg ikke ytre nogen bestemt Mening om, hvorvidt det vil være rettest at bevare de tykke Mure og opføre Stenhvelvinger paa dem eller at opføre ny, tyndere Mure med Loft af Jernbjælker og murede Kapper. I første Tilfælde vil jo Bygningens ejendommelige Præg bevares mere uforandret, ligesom Brandsikkerheden muligvis vil være noget større, i det sidste vil derendes vilde en Del Plads og gunstigere Lysforhold. I begge Tilfælde vilde man ved Jerngulve kunne dele den saaledes dannede Etage i 3 Gallerier med kun mandshøje Reoler; Tagetagerne maatte selvfølgelig tages ned og erstattes af en lavere og brandsikker Konstruktion. Der maatte ligeledes i begge Tilfælde ses hen til, at man i en fjernere Fremtid maa kunne sætte en lignende Etage ovenpaa, hvad der ikke vil bringe Bygningen op i nogen synderlig større Højde, end Taget alt nu er, og ingenlunde vilde staa i Misforhold til den anselige Længde og Bredde (231 og 27 Al.).

I Henhold til det foranstaaende tillader jeg mig altsaa allerærbødigst at foreslaa,

- at* der til Arkivernes Udvidelse reserveres baade den nuværende Biblioteksbygning, naar den bliver ledig, og hele Provianthuset, saaledes at altsaa først og fremmest Generalstaben anbringes andetsteds,
- at* det underkastes en sagkyndig Undersøgelse, hvorvidt det vil være hensigtsmæssigst at bevare Provianthusets nuværende Mure (over Stueetagen) og da at forsyne dem med Stenhvelvinger, eller at nedbryde dem og opføre en Etage efter en nyere Konstruktion, samt endelig
- at* til sin Tid Biblioteksbygningen omdannes saaledes, at den store Sal restaureres i sin oprindelige Form for at anvendes til Arkivsal, medens 2den Sal og det høje Tag erstattes af et lavt Kobber- eller Jerntag; Forbindelsen med Slotsbygningerne afbrydes og Stueetagen indrettes til Arkiv.

Rigtig Afskrift efter Geheimearkivets Kopibog.

Rigsarkivet, København, den 28. April 1908.

V. A. Secher.

Til Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet.